

Kinder- en Jeugdboeken

Zondagsschoolboekjes

Recensie

Auteur: Gera Kraan-van den Burg
Titel: Moeders naamgenoot
Druk: 1
40 blz.

Een smakelijk, goed geschreven verhaaltje over kinderlijke dingen (een hondje, een zoek schoolmakkertje), waarin stil en sober, maar op de goede manier tot de kinderen over God wordt gesproken. Geschikt voor de 7- en 8-jarigen.

Boekbeoordeling in Kind en Zondag, 1921

Auteur: Gera Kraan-van den Burg
Titel: Moeders naamgenoot
Druk: 1
40 blz.

jongens- en meisjesboek; geschikt voor een leeftijd van $\pm$ 8-10 jaar; algemeene strekking. Korte inhoud: De 4 kinderen van Mevrouw Hoekveen krijgen een zeer jong hondje, dat echter, omdat het nog zoo jong is, (het kon bijna niet lopen en zien) weer een tijdje naar de moeder wordt gebracht. Later komt het weer bij de kinderen. Het dier is speelsch, bijt overal in en tenslotte hebben de kinderen er genoeg van. Wim heeft gelachen om een ongeluk, dat een der leerlingen van de klasse overkwam. Dat meisje, Greetje, is boos op hem. Wim heeft daar last van en bekent niet aardig gehandeld te hebben tegenover Greet, die hij met moeder bezoekt. Wim is een eerlijke, rondborstige jongen, die ook zijn gebreken heeft. Hij wil Greet het hondje geven, doch is dan tegelijk van het diertje af. Moeder brengt hem dit onder het oog en zegt: Je moet haar ook iets geven, dat je zelf graag bezit. Hij moet leren een offer te brengen. Wim doet zulks. En de verzoening komt royaal van beide zijden tot stand. Algemeene op- of aanmerkingen: Een aardig geschreven verhaaltje voor onze kleintjes. De uitvoering is keurig verzorgd. Conclusie: Aanbevolen:

Boekbeoordeling van de Ned. Hervormde Zondagsscholenbond op Geref. Grondslag, 1935

Auteur: Gera Kraan-van den Burg
Titel: Moeders naamgenoot
Druk: 1
40 blz.

G. K. 0. 6 t. d. t. 20 cent. Een fijn aquarelletje. Levendig en frisch. Om gedurig met aandacht te bekijken, want het geeft veel moois te zien. De kinderen van Mevrouw Hoekveen hadden een verrassing bedacht voor Mama... een hondje. Het zou moeders naam krijgen: "Meta". Zij waren met dat plan heel druk; maakten met behulp van hun schoolkameraadjes een geschikt hok. Schilderden het, kochten van hun spaarcenten een halsband. Wat een illusies! Maar de werkelijkheid viel tegen. De kinderen hadden zich in Meta vergist. Zij wilden er mee doen alsof het een stuk speelgoed was. Inplaats van een bron van plezier werd het hondje een bron van verdriet en tranen. Zij gaven het dan ook maar aan een meisje, dat door een ongeluk weken lang liggen moest. Die heeft er later veel genoeg van beleefd. Dit boekje is rustig en onderhoudend verteld. Wij vinden alles heel goed geproportioneerd. Hoe echt zijn die groote voorbereidingen - en wat liep het falikant uit! Wat is Mevrouw H. een uitnemende moeder. Echt Christelijk en toegerust met paedagogischen tact. En wat is er een mooie verhouding van vriendelijke hulpvaardigheid bij die schoolkameraadjes. Hoe scherp wordt de patiënte uitgebeeld! En hoe ongezocht, heel geleidelijk, maar zéér ernstig, wordt zij door Mevrouw H., als deze haar bezoekt, terechtgewezen! Bladzij 31 en 32 verdienen door elk onderwijzer en onderwijzeres met aandacht gelezen en herlezen te worden. Op blz. 38 vinden we nog eens een ernstige herinnering, tusschen alles door. De zaadkorrel van het Woord wordt hier met wijze hand (goed zaaien gebeurt stelselmatig) gestrooid. Of het bij de jonge Greta opkomt en vrucht draagt? Daarvan hooren wij niet. Maar in elk geval is er in hope en bidden gezaaid. Dan mag de uitkomst aan God worden overgelaten. We zijn met dit mooie boekje zeer ingenomen.

Boekbeoordeling van Kinderlectuur voor de Zondagsschool door de Commissiën van "Jachin", 1935
